

POSTANOWIENIE

Dnia 1 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. Ł.** skazanego z art. 286 § 1 k.k. i innych,
po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału
stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k. wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie
wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 12 stycznia 2023
r. sygn. XVII Ka 1043/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Poznań-
Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 11 sierpnia 2022 r. sygn. VI K 106/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku wobec ww. skazanego**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu
z 11 sierpnia 2022 r. sygn. VI K 106/20 oskarżony M. Ł. został uznany za winnego
następujących przestępstw:

- z art. 284 § 2 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (w pkt I. 1-3, 5-8
wyroku);

- z art. 284 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w
zw. z art. 4 § 1 k.k. (w pkt I.4 wyroku)

i za to, przyjmując, że wskazane czyny zostały popełnione w warunkach ciągu
przestępstw określonym w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 91 § 1 k.k. w zw. z art.
286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. - wymierzył mu karę
2 (dwa) lat pozbawienia wolności (pkt I wyroku);

- a nadto, trzech czynów z art. 284 § 2 k.k.,

za które przyjmując, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. - wymierzył mu karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności (pkt II wyroku);

Ponadto, na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i 91 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. - wymierzył mu karę łączną 2 (dwa) lat i 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności (pkt III wyroku).

Sąd Rejonowy na podstawie art. 46 § 1 k.k. - orzekł wobec oskarżonego obowiązki naprawienia szkody poprzez zapłatę ustalonych kwot pieniężnych na rzecz osób wskazanych w pkt IV ppkt a-g wyroku.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z 12 stycznia 2023 r. sygn. XVII Ka 1043/22 utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie (pkt 1 wyroku).

Kasację od powyższego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego wywiódł obrońca skazanego, który zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił szereg naruszeń prawa procesowego, a mianowicie: - art. 433 § 2 k.p.k.; - art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k.; - art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k. oraz art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.

Obrońca w wywiedzionej kasacji zawarł również wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia do czasu rozpoznania nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

W odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której

mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecnictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie postanowienia SN z: 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 i z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia.

Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna. Natomiast analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanego M.Ł. – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

(B.B.)

[as]

